

La niña de la cabra

Direcció i guió: Ana Asensio **Països:** Espanya i Romania **Durada:** 95 min **Any:** 2025
Gènere: Drama, *thriller* **Interpretació:** Alessandra González, Juncal Fernández, Lorena López, Javier Pereira... **Música:** Marius Leftarache **Fotografia:** David Tudela
Distribuïdora: Avalon **Estrena a Espanya:** 11/04/2025
No recomanada per a menors de 7 anys, especialment recomanada per a la infància
Versió original en espanyol

SINOPSI

Madrid, 1988. L'Elena, una nena de vuit anys, afronta la pèrdua recent de la seva àvia mentre es prepara per fer la primera comunió. La seva amistat amb la Serezade, una nena gitana que no se separa de la seva cabra, la porta a plantejar-se si realment el món és tal com l'hi han explicat. (FilmAffinity)

CRÍTICA

19/03/2025 - Ana Asensio presenta una tendra i bonica pel·lícula sobre com es veu la foscor i els misteris de la vida des de la innocència de la infància

Madrid, 1988. L'Elena (una brillant **Alessandra González** en el seu debut a la gran pantalla) afronta la recent pèrdua de la seva àvia mentre es prepara per fer la primera comunió. La seva amistat amb la Serezade (la també debutant **Juncal Fernández**), una nena que no se separa de la seva cabra, la porta a plantejar-se si realment el món és tal com l'hi han explicat. Aquesta és la història que explica **La niña de la cabra**, la segona pel·lícula d'**Ana Asensio** després de la seva sorprenent *Most Beautiful Island*, per la qual va guanyar el Gran Premi del Jurat de l'SXSW d'Austin.

Presentada al 28è Festival de Màlaga i amb un repartiment en què també destaquen **Lorena López**, **Javier Pereira** i **Enrique Villén**, encara que menys obscura que la seva anterior (un pertorbador *thriller* psicològic en què Asensio s'endinsava en les misèries del revers del somni americà), la pel·lícula parla de com es veu la foscor i els misteris de la vida des de la innocència de la infància, i amb això, del xoc entre el món infantil i l'adult. La mort, el classisme, el racisme (que no és res més que una forma de classisme), la religió, la fe, l'engany, la crueltat, les convencions i les relacions socials i afectives des de la mirada d'una nena. Precisament, en aquesta mirada hi ha el punt de partida i un dels grans encerts de la pel·lícula. Des del principi fins al final, la directora no abandona la protagonista per narrar des del seu punt de vista el món que l'envolta, el que veu i com ho veu, el que pensa, el que sent, per què riu, per què plora, quins són els seus somnis, els seus malsons. D'aquesta manera aconsegueix capturar amb honestat la màgia de la infantesa i la complicitat única de l'amistat en aquesta etapa de la vida.

A través d'aquesta història, amb certs tints costumistes, la pel·lícula també és un interessant retrat de la infància d'una generació al Madrid de finals dels 80. Els pisos de protecció social amb els seus característics tendals verds i la roba estesa, els jocs al pati de l'escola, els vincles i rivalitats, la importància de la família i les normes socials no dites, el pes de la religió en l'educació, la llum brillant i les postes de sol de la ciutat, un món que va ser i que en part ja no és.

Tot això es narra amb senzillesa, proximitat i tendresa, amb certes espurnes de malenconia cap a aquesta infància viscuda, a través d'una veu *en off* que dota la pel·lícula d'un singular to de conte, entre el realisme i la fantasia, la comèdia i el drama. "Aquesta va ser l'última vegada que vaig veure la Serezade. L'espectacle de la cabra va desaparèixer de les places de Madrid. I potser la Serezade i el seu món no van existir mai", es diu des d'aquesta veu en un moment revelador.

La niña de la cabra demostra que un altre cinema familiar (més enllà del que sol arrasar en taquilla) és possible. Un cinema familiar que va més enllà del que és evident, capaç d'explicar amb lleugeresa i emoció històries profundes, capaç d'arribar i fer gaudir tant nens com adults, que ens fem preguntes després de la projecció. Una pel·lícula que aconsegueix el que pretén ser, sincera i bonica.

Júlia Olmo – cineuropa.org